

Skriftlig begrundelse:

Det er en kendsgerning, at jagtretten i statens 83.513 ha store statsskove i dag er et privilegium for 30 statsskovridere, som bestyrer et kongeligt regale.

Uden at ville reducere kongens udfoldelsesmuligheder på det jagtmæssige område mener jeg, at der burde være muligheder for, at flere statsskovdistrikter lejes ud til jagtforeninger eller jagtkonsortier og ikke blot forbeholdes 30 statsskovridere og deres venner og bekendte.

Jeg er af den opfattelse, at selv en rimelig jagtleje vil medvirke til at eliminere statsskovenes millionunderskud, og tillige vil der kunne skabes mulighed for en bedre vildtmæssig status i statens jagtområder, hvis man i lejebetingelserne pålægger lejerne udsætning af vildt og vinterfodring.

Jeg håber, at landbrugsministeren vil medvirke til at skabe lige ret for alle til at opnå mulighed for jagt i statens skove og statens andre jagtarealer.

Formanden: Spørgeren har ordet for at supplere sin skriftlige begrundelse af spørgsmålet.

Otto Mørch: Det var dagbladet Politiken, der først fremsatte et forslag om, at Danmarks statsskove udlejes til jægerne fremfor alene at være forbeholdt kongen og statsskovrideren. Forslaget har senere fået meget kraftig tilslutning fra Danmarks største jagtorganisation, Landsjagtforeningen af 1923, og jeg kan derefter konstatere, at der er stærk opbakning bag det spørgsmål, jeg her stiller til landbrugsministeren.

Vurderer jeg jagtmulighederne for Danmarks mange jægere i dag, må jeg med en omskrivning af, hvad gamle Grundtvig siger, konstatere, at i dag har få jægere alt for meget, og alt for mange jægere har slet ingen jagtmuligheder. Det kan landbrugsministeren, som for øvrigt er pænt anskrevet i jagtkredse, ligesom den tidligere landbrugsminister er det, være med til at bøde på, og det klares ved i højere grad at udleje af statens 83.513 ha store statsskove, der i dag er et jagtprivilegium for 30 statsskovridere, som bestyrer et kongeligt regale.

Må jeg understrege, at uden at reducere kongens udfoldelsesmuligheder på det jagt-

mæssige område burde der være muligheder for, at flere statsskovdistrikter lejes ud til jagtforeninger eller jagtkonsortier og ikke blot som hidtil forbeholdes 30 statsskovridere og, kan jeg vel tilføje, deres venner og bekendte. Jeg er af den opfattelse, at selv en rimelig jagtleje vil medvirke til at eliminere statsskovenes millionunderskud, og jeg håber på en velvillig behandling af mit spørgsmål.

Landbrugsministeren (Peter Larsen): Som svar på det stillede spørgsmål vil jeg gerne først anføre, at sagen jo ikke er helt så enkel som her fremstillet, at jagtretten er forbeholdt en mindre kreds af statsskovridere. Der ligger jo mange problemer bag dette. Jagtretten på statsskovvæsenets ca. 83.000 ha store arealer er ifølge lov forbeholdt kongen. I 1934 indførtes ved kongelig resolution den begrænsning heri, at landbrugsministeriet frit kan råde over jagten på visse jyske statsskovdistrikter, og i henhold hertil er jagten udlejet på henved 6.800 ha i disse statsskove i Jylland. Herudover er statsskovarealer på ca. 14.300 ha mod et vederlag fra jagtfonden udlagt som reservater.

Ved driften af statsskovenes jagt lægges der ikke ensidigt vægt på jagtvildt og bekæmpelse af dets naturlige fjender. Man har ikke fasanopdræt el. lign., men man søger at opretholde den danske faunas naturlige ligevægt. Jeg tror, denne praksis i høj grad påskønnes af zoologer og af befolkningen i øvrigt. Den omtales side 282 i naturfredningsbetænkningen af 1967 således: "... de danske statsskove i sig selv tjener som uvurderlige reservater gennem den hensynsfulde vildtpleje, der udøves overalt i statsskovene ..."

Foruden som nævnt at tjene som reservater for fauna og til dels flora har de danske statsskove som bekendt en vigtig rolle som udflugtsområde for befolkningen, en rolle, som er tiltagende; og som er særlig stor i Nordsjælland, hvor ca. $\frac{1}{3}$ af skovbrugets arealer ligger. Dersom man overlod jagten til private, kunne det i adskillige stærkt besøgte skove måske være risikabelt at færdes for almindelige skovgæster.

Selv om man ved en ændret lovgivning søgte at skabe hjemmel for at udleje yderligere arealer af statsskovene, ville det næppe